

Castelul Iulia Hasdeu

— subiect de science-fiction

NATALIA MOGÂLDEA

Dacă ești epuizat de căldura de afară și ți-ai dori o gură de aer rece din Valea Prahovei, îți propun să ne aventurăm într-o excursie imaginară la Câmpina, unde vei putea vizita Casa-Muzeu *Nicolae Grigorescu* și *Castelul Iulia Hasdeu*. Asumându-mi rolul de ghid (gratuit, bineînțeles), rog să nu aud lamentări de genul: muzeul e ceva depășit, pierdut printre secole etc. Un contraargument în acest sens este intriga tainelor ce se țes în jurul acestui edificiu, care găzduiește întreaga cultură a dinastiei Hasdeu.

Întâi de toate, trebuie să știi că cetatea-muzeu, construită de însuși savantul, filozoful, academicianul Bogdan Petriceicu Hasdeu, este proiectată exact după planul transmis în urma comunicărilor spiritiste, de către fiica acestuia, Iulia Hasdeu, din lumea divinității. Vi se pare ciudat, incredibil? Bizareriile abia încep. Bănuiesc că despre aptitudinile copilului-geniu cunoașteți, și pentru mulți dintre voi Iulia reprezintă un prototip.

Prin ce se deosebește acest castel de altele? Prin ansamblul de mituri și simboluri predominante.

Orientat către răsărit, templul are baza unei cruci, iar axa principală cade perpendicular pe meridian. Pe ușa de la intrare, fixată pe un ax de fier, este incrustat blazonul familiei Hasdeu, *Pro file et patria* (Pentru credință și țară), și dictonul lui Galilei *E pur si mouve* (Și totuși, se învârte). Castelul-muzeu este construit pe principiul numerelor magice, trei și șapte.

Templul are trei turnuri, trei pivnițe și scări formate din câte șapte trepte. Un alt simbol este *Ochiul Lumii*, atotvăzător, încadrat în raze și fixat deasupra ușii.

Cunoscut sub denumirea populară de *Templul Spiritului*, castelul este lăcașul, cum susținea Ion Luca Caragiale, unde în fiecare colț materia spune o idee. Aici sunt expuse fotografii de familie, manuscrise, arhiva lui Bogdan Petriceicu Hasdeu, documente ce valorifică înalta cultură a familiei Hasdeu.

Biroul filozofului Hasdeu mai păstrează și astăzi masa de corespondență a Iuliei adusă de la Paris. Ceea ce te poate intriga cu adevărat este existența unei găuri în peretele biroului; se zice că pe acolo

pătrundea în castel, din camera de spiritism, duhul Iuliei. Acestui spațiu i se mai atribuie apelativul de *camera albastră* sau *camera obscură*. Obiectele din această odaie sunt cuprinse de taină, ca măsura de spiritism, cu ilustrații de sidex, cu cele trei trepiede ce amintesc de scaunele oraculare din Antichitate, închinată spiritelor. Toate încăperile, excepție făcând camera de spiritism, abundă de lumină, iar obloanele de metal ale ferestrelor au oglinzi în exterior și, în bătaia razelor de soare, oferă o strălucire aparte, vizibilă de la distanță.

Un alt element mistic al edificiului este statuia Mântuitorului realizată de sculptorul francez Casciani, în stil medieval. Ochii lui Hristos lăcrimează, pe mâini și pe picioare se văd urmele cuielei, iar pe frunte, cele ale ghimpilor. Statuia este luminată de cele trei vitralii, în spatele ei aflându-se bustul Iuliei. La baza stâlpului de marmură se află fotografia Iuliei din ziua înmormântării.

Fii atent la limbajul pe care-l vei folosi, înjurăturile sunt inadmisibile la fața locului, celui care vrea să înjure limba făcându-i-se clei. Până astăzi, „Îngerul Lili”, cum o numea părintele ei drag, are în pază fiecare colț al castelului. Mai mult decât atât, se spune că pianul se aude cântând în miez de noapte și că pe acesta nu se așază niciodată praful.

Castelul Iulia Hasdeu de la Câmpina este, în opinia poetului Anatol Ciocanu, „o efigie de dor etern, să-i spunem permanentul nostru *Vârf de Dor* care ne veghează și ne înobilează spiritual”.

Spirala existenței, Vlad Straticiuc